

Защо шржклеят говедата?

Народна приказка

I

Едно време, когато дядо Господ ходил по земята, воловете и говедата кротували през горещините, а овците шржклеяли. Еднаж дядо Господ, като пжтувал пешком, а било горешо, капнал от умора и ожеднял страшно. Наблизо до пжтя видял един говедар. Говедата му пладнували на сянка, а той се обтегнал и лежал. Дядо Господ му се помолил да му даде да пийне водица. А говедаря не само не му дал, ами и не станал да му каже де има извор. А тжй, както си лежал, дигнал крак, посочил и казал:

— Ей там е-е, има извор. Иди, ако искаш да пиеш!
Дядо Господ заминал нататжк и намерил едно овчарче.

Овците му се разшржклели, а то тичало нагоре-надолу гологлаво, да ги сжбира. Като наближил дядо Господ му рекжл:

— Имаш ли, чедо, малко водица да пийна.

— Не, дядо, свжрши ми се, — рекло овчарчето. — И на мене ми се пие, ама немога да оставя овците, да ида да наляя.

Дядо Господ му рекжл:

— Иди, синко, иди, аз ще ги пазя!

Овчарчето отишло, а дядо Господ накривил шапката си, благословил овците и те се сжбрали на сянка под шапката му. Тогава говедата зашржклели. Говедаря скочил да ги гони и да ги прибира.